

Bilag til F. t. L. om Saltvandsfiskeri.

§ 15. Angaaende Tilføjelsen til § 15 har Udvalget forment, at en 5 Dages Frist til Forhandling af de inden Fredningstidernes Udløb fangede Fisk og Leddyr vil medføre, at de sidste Dages Fangst kan afsættes til højere Priser.

§ 16. Det foreslaas, at Mindstemaalet paa Hummer bliver det samme for hele Landet og bliver det Maal, der nu er fastsat for Fangst i Vesterhavet.

§ 18. Den foreslaaede Ændring fremsættes, for at omhandlede for det frie Fiskeri uheldige Bestemmelser med Tiden kan ophæves.

§ 19. Udvalget formener, at Summen til Udklækning og Indplantning bør forøges, samt at Anvendelsen til enhver Tid maa være afhængig af, hvad Ministeriet efter indhentede Oplysninger og anstillede Undersøgelser finder mest formaalstjenlig til Fremme af et forøget Udbytte af Fiskeriet.

§ 34. Forslaget stilles i Overensstemmelse med Beslutninger, vedtagne paa Fællesmøder af Fiskeriforeninger ved Limfjorden, og det samme gælder for alle efterfølgende Ændringsforslag til Kapitel 2 (Limfjordsloven):

§§ 26, 27, 29, 32, 34, 36, 38, 39, 40, 41 og den foreslaaede nye Paragraf for Limfjorden.

Kapitel 3.

Under Drøftelse af Kapitel 3 har Udvalget meget indgaaende forhandlet de i Loven anførte omfattende Bestemmelser om Vedtægter.

Som et Resumé af disse Forhandlinger kan anføres, at der har været Enighed om i videst mulig Grad at bevare Fiskernes Selvbestemmelsesret, men paa den anden Side søge hindret, at denne af Lejlighedsfiskere kan misbruges til at hindre tidssvarende Fiskeri paa Søterritoriet langs Landets Kyster til Skade for de egentlige Erhvervsfiskere.

§§ 43, 44 og 45. Ændringsforslagene til §§ 43, 44 og 45 vil sikkert forstaaes uden nærmere Motivering som Resultatet af ovennævnte Forhandlinger.

§ 46. Ændringerne er foretagne i Henhold til de vedtagne foranførte Ændringer.

§ 51. Ændringsforslagene søger gennemført en alvorlig Straf for Afmærkning af Bundgarnspladser, som den, der afmærker Pladser, ikke har Garn til at besætte Pladsen med, samt Afmærkning af Aalegaarde og Aaluserækker, der ikke indtages.

Proforma-Afmærkninger kan nemlig hindre Erhvervsfiskere i at faa Fiskepladser, og saadanne Afmærkninger kan gøres, dels for at skaffe sig større Chancer ved Lødtrækning om Bundgarnspladser, dels for at skaffe sig større Sideafstande for sine Redskaber end Loven hjemler, eller det kan ventes, at Nævnene vil hævde.

Stykke 2. Da det kan være ret tilfældigt, ved hvilken Ret Bøder paadømmes fremmede Fiskere for Fiskeri paa dansk Søterritorium, f. Eks. Trawlere — en fremmed Trawler, der er taget f. Eks. under Hanstholm og der skadet de stedlige Fiskere — kan lige saa godt føres til Esbjerg som til Skagen eller Frederikshavn. Dertil kommer, at fremmede Trawlere foruden at skade Kystfiskerne skader vore søgaaende Kutterfiskere fra alle Landets Havne, og har man derfor ment, at nævnte Mulκτη ikke bør tilflyde en tilfældig lokal Fiskeriforenings Hjelpekasse, men Centralforeningens „Dansk Fiskeriforening“s Hjelpefond.

§ 54. Da man formener, at Dommerne almindeligvis i lige saa fuldt Maal tiltrænger sagkyndig Medhjælp til Afgørelse af Fiskerisager som til Sørætsager, har man foreslaaet, at sagkyndige Meddomsmænd skal tilkaldes.